

Az elmúlt hetekben több interjúban, elemzésben taglaltuk Magyarország népesedési kilátásait, különösen a kivándorlás mértékét és a gyermekvállalás kérdését jártuk körül. Ugyanezekkel a problémákkal küzd egész Európa és benne a Kárpát-medence népei. Előjáróban annyit megállapíthatunk, hogy a Kárpát-medencében jelenleg azonos a gyermekvállalási kedv – bár sehol nem nőtt annyira ez az elmúlt években, mint nálunk – az elvándorlás pedig mindenhol nagyobb, mint Magyarországon.

A Magyar Királyság 1920-ban 21 millió állampolgárral rendelkezett, melynek 54,6 %-a volt magyar, hozzávetőleg 11,5 millió fő. Ebből 1,7 millió Romániához, 1 millió Csehszlovákiához (Kárpátaljával együtt), 420 ezer a Szerb-Horvát-Szlovén Királysághoz és Ausztriához pedig mintegy 100 ezer magyar ajkú ember kényszerült. A megcsonkított Magyarország lakosainak száma 7,6 millióra fogyatkozott.

Az elmúlt 98 évről elmondható, hogy a népesség mindenhol jelentősen nőtt, ahogy táblázatainkban láthatják – a Délvidéken például majd' háromszorosára – ugyanakkor a megszületett gyermekek száma évtizedek óta csökken mindenhol. A határon túli magyarság gyarapodása bizonyos tekintetben ugyanattól függ, mint az anyaországé: a kivándorlás mértéke, a gyermekvállalás, a munkalehetőség és az életszínvonal. Másrészt viszont van egy tényező, ami jelentősen befolyásolja a családalapítást: az, hogy hiába telt el 98 év, hiába mindegyik szomszédos ország az EU tagja, vagy oda igyekszik, a határon túli magyaroknak mindenhol másodrendű állampolgárként kell élniük.

Nézzük meg röviden, melyek azok a körülmények, amelyek miatt érthető, hogy az elszakított részekben folyamatosan csökken a magyarság lélekszáma és nem nő. Ukrajna elmaradottságát nem kell ecsetelni, a kivándorlás nemcsak Kárpátaljára, hanem az egész országra jellemző. Bár a hivatalos adatok szerint 45 millió főt tesz ma ki Ukrajna népessége, amit utoljára 2001-ben számláltak meg, egyes hírek szerint mára ez a szám 35 millióra csökkent! Kérdés, mire elég a tanároknak vagy orvosoknak nyújtott magyar állami fizetés-kiegészítés, az Egán Ede Gazdaságfejlesztési Program, a magyar óvodák építése és felújítása vagy a magyar nyelvtanfolyamok egyre nagyobb népszerűsége. De ha a jövőről van szó, akkor a legnagyobb

kérdés az, hogy Magyarország szembe tud-e szállni Kijev nyílt asszimilációs politikájával, és meg tudja-e akadályozni annak a törvénynek a bevezetését, hogy 5. osztálytól csak ukrán nyelven lehessen tanulni. Mert ha ezt bevezetik, akkor 20-30 éven belül már csak múlt időben beszélhetünk a kárpátaljai magyarságról.

Szerbia is igen messze van az uniós tagságtól, a gazdasági elmaradottság ugyancsak jelentős. Bár óriási lépés volt, amikor 2010-ben a Parlament megszavazta a könnyített eljárással megkapható magyar állampolgárságot, sajnos a Délvidéken nem kevesen használták ezt arra, hogy mint uniós állampolgárok nyugaton vállaljanak munkát. A délszláv országokban egyébként is jellemző az elvándorlás, ahogy azt már kifejtettük, és ez alól honfitársaink sem képeznek kivételt.

Ott vannak a szintén uniós országokban élő magyarok Felvidéken és Erdélyben. EU-tagság és V4-szövetség ide vagy oda, a jogfosztottság és a magyarellenesség itt is mindennapos. Magyar oktatási intézmények bezárása, a székely és magyar zászlók kihelyezése után járó pénzbüntetések, vagy az az abszurd helyzet, hogy a „nagyszerű” Európai Unióban – ahol mindenkinek védelmezik a jogait, aki nem európai –, a felvidéki magyarság nem veheti fel a magyar állampolgárságát úgy, hogy ne veszítse el a mindennapi élethez szükséges szlovákot. Nagy kérdés, hogy a Minority Safepack kisebbségvédelmi kezdeményezésnek lesz-e átütő sikere. Az 1,2 millió aláírás összegyűjtése óriási fegyvertény, reméljük elég lesz ahhoz, hogy Brüsszel végre az őshonos nemzeti kisebbségek jogait is biztosítsa.

Összegezve határon túli nemzettársaink helyzetét, a magyar megmaradás és gyarapodás három tényezőtől függ: a gyermekvállalási kedv, a gazdasági körülmények (ide vehetjük a kivándorlást is) és a magyarellenesség „mértéke”.

Ha a csonkaország esetében úgy fogalmaztunk, hogy Orbán Viktor megpróbálja és meg kell próbálnia a lehetetlent – azt, hogy a termékenységi ráta 2030-ra 2,1-re nőjön – akkor ez az elszakított részeken hatványozottan igaz. Az első biztató lépés ez ügyben, hogy január óta a Köldökzsínór program keretében kapható egyszeri anyasági támogatást, 64 125 forintot, minden magyar édesanya megkapja, függetlenül attól, hogy gyermeke a világ mely pontján született. Tavaly Tusványoson azt is megígérte a miniszterelnök, hogy a csok-ot is kiterjesztik határon túlra.

Szintén biztatóak a külhoni magyarok boldogulását segítő gazdaságfejlesztési támogatások és képzések. Mire lesz ez elegendő, nem tudjuk egyelőre, de mindenképp szükség van a

Märle Tamás : Kié lesz a Kárpát-medence?

Írta: Märle Tamás

2018. június 10. vasárnap, 10:48 -

szomszédos országok gazdasági fejlődésére is. Vissza kellene csatolni ezeket a területeket ahhoz, hogy a magyar államtól várjunk mindenre megoldást.

A harmadik nagy kérdés az, hogy csökken-e a magyarellenesség Trianon után majd' száz évvel a környező országokban. El tudják-e viselni az újabb és újabb felnövekvő generációk a másodrendűséget vagy felgyorsul az asszimiláció? Lesz-e valódi sikere a Minority Safepack kisebbségvédelmi kezdeményezésnek? Képes lesz-e egyre erősebben kiállni a magyar külpolitika határon túli honfitársainkért? Igen nagy eredmény, hogy az elmúlt hetekben Magyarország megakadályozta, hogy eltöröljék Ukrajnában a kettős állampolgárságot. De vajon meg tudjuk-e akadályozni a nemzetiségi oktatás lerombolását? El tudjuk-e érni visegrádi szövetségeseinknél, hogy engedélyezze a kettős állampolgárságot a felvidékieknek, ahogy az minden jogállamban szokás?

Jelenleg több, mint 2 millió magyar él határon túl a Kárpát-hazában. Amint a fenti kérdésekből láthatjuk, helyzetük egyáltalán nem lefutott, és ahogy az elmúlt száz évben, úgy biztosan a következő száz évben is nagy változások fognak bekövetkezni. Gondoljunk csak arra az ENSZ előrejelzésre, hogy 2100-ra Románia lakossága megfeleződik, a mai 20 millió helyett 10,7 millióra csökken. Hogy az erdélyi 1,2 millió magyarból mennyi marad, nem tudjuk. De a magyarságnak határon túl sincs más választása, mint megpróbálni a lehetetlent. Mint az elmúlt 98 esztendőben.